

"Seis seis seis seis!" huutaa ääni, pääni räjähtää
Yhdestoista hetki käsillä, keskellä päivää, keskellä elämää
Keskellä suojatietä punaisissa valoissa seison
Veitset sielussa kahvaa myöten

"Älä liiku!" käskee räyhähenki, toivoo nähdä vainaan
Aikoo tappaa, teki minusta mielisairaana
Tänne kävin kadun varjopuolta, ajovalot häikäisee
Syrjäytynyt olen mutten huomiotta enää jää

Kymmeniä muistoja sekuntiin pusertaa
Iloa, surua suoraan verkkokalvon pohjaan palaa
Katsonko filmin loppuun vai kuvaisinko lisää?
Äänet voimistuvat, kohta olen pelkkä muisto enää

Tähän on lääke varmasti
En saa kieltomerkkejäsi noudattaa
Luovuttaa
En antaudu vaan vapaudun

Viimeinen kuva, se kaikista kaunein
Sitä voisin tuijottaa ikuisuuden
Ylittääkö raja vai yrittääkö jaksaa
Jarrut kirskuu, ääni huutaa: "älä liiku, älä liiku"

Katseeni nousee kengistä, edessä vihreä valo
Paljon on kerrottavaa, mietin mistä aloittaa
Ehkä siitä kun valitsin: ottaa askel vielä, askel vielä

Tähän on lääke varmasti...